

PASCALE HENDRIKS

'Huisarts worden? Dat deed ik niet met voorbedachten rade'

Pascale Hendriks is huisarts in Spaarndam. Ze won de Hans Nobel Courage! penning 2021 voor haar buitengewone inzet voor de kernwaarden van het huisartsenvak. Zelf praat ze bescheiden én bevlogen over wat haar drijft en wat ze doet.

CHRISTIE MANINTVELD
CHRISTIE@M-T-O.NL

'Ik vind het gewoon heel leuk om met anderen over het vak te praten', zegt Pascale. 'Of het nu over de medische inhoud, ICT of bekostiging gaat. Je ontdekt raakvlakken, deelt frustraties en al gauw ontstaat een enorme bundel energie. Waardoor wat klein begint, soms uitgroeit tot een landelijke beweging, zoals de actiegroep Het Roer Moet Om. Die gezamenlijke energie – waarmee je frustratie kunt omzetten in actie en vernieuwing, dat is waar ik op draai.'

Goede keuze

Ook midden in de chaos van alle vaccinatie- en andere coronaperikelen is Pascale blij dat ze voor het huisartsenvak gekozen heeft. Als kind had ze geen droom om dokter te worden of mensen te helpen: 'In mijn familie en gezin was er eigenlijk niemand die studeerde. Zelf ben ik voorzichtig begonnen met de ALO (Academie voor Lichamelijke Oefening). Daar groeide het vertrouwen in mezelf. Anatomie en fysiologie vond ik interessant en zo kwam ik op het idee om geneeskunde te gaan studeren. Ik volgde de benodigde extra vakken en ging ervoor. Vervolgens wilde ik chirurg worden. Ik

deed meerdere pogingen en werd telkens afgewezen. Dan maar huisarts, heb ik toen gedacht. Het klinkt een beetje sneu, maar huisarts werd ik dus niet met voorbedachten rade. Achteraf ben ik ongelooflijk blij met mijn keuze. Dit past zo veel meer bij mij dan werken in een ziekenhuis, waar je een klein radartje bent in het grote geheel.'

Choose your battles

'Er zijn ook zaken waar je als huisarts weinig zeggenschap over hebt. Denk aan AVG-regels en de invoering van OPEN. Daarom zeg ik altijd: choose your battles. Als je invloed wilt uitoefenen op grote, landelijke programma's kun je geen huisarts meer zijn. Daar heb je een dagtaak aan. Ik wil invloed hebben op zaken die ervoor zorgen dat ik mijn werk beter en prettiger kan doen. Het gevoel dat je een keuze hebt is belangrijk en die heb je als huisarts, ook op ICT-vlak. Je kunt kiezen met welk HIS je werkt, hoe je communiceert met je patiënten en hoe vooruitstrevend je wilt zijn als het gaat om nieuwe technologie. Hier in de regio is een ICT-commissie bezig met het kiezen van een HAPIS. Daar kun je over meepraten. Als je niet meedoet,

heb je het gevoel dat het je overkomt. Als ik zelf actief mee kan sturen in ontwikkelingen, geeft dat mij ook de rust om andere zaken – waar ik minder invloed op heb – te accepteren.'

Het Roer Moet Om

'Het Roer Moet Om begon in de regio Haarlem in 2015 na een gesprek met de zorgverzekeraar. We waren met projecten bezig en het was zo frustrerend hoe dat verliep. De verzekeraar ging bemoeien met de inhoud van ons vak en allerlei regels hielden vooruitgang tegen. Een paar mensen bleven hangen na het overleg en we besloten in actie te komen. We wilden op een ludieke en positieve manier invloed uitoefenen en vroegen er later ook collega's uit het hele land bij. In de vijf jaar die volgden heb ik zo ontzettend veel lol gehad. Onze brainstorms kenden geen enkele structuur, maar aan het eind van de avond was er altijd een plan en een taakverdeling. In 2020 hebben we er een punt achter gezet. We hadden een mooie klus geklaard als het gaat om het verlagen van administratieve lasten, de Mededingingswet en de praktijkaccreditatie. Uiteraard is er altijd weer iets nieuws om aan te pakken. Maar na vijf jaar ga je een beetje bij de gevestigde orde horen en raak je het "luis in de pels-gevoel" wat kwijt. Tijd voor anderen om op te staan!'

Digitaliseringshype

'Onder andere door corona en OPEN is er een enorme hype gaande rond digitalisering. Ik zie dat patiënten er meer

*‘Als je niet meedoet, heb je
het gevoel dat het je overkomt’*

'DIE GEZAMENLIJKE ENERGIE, DAT IS WAAR IK OP DRAAI'

mee bezig gaan en dat is zeker winst. Door OPEN worden de HISsen letterlijk meer geopend, ze moeten kunnen verbinden met andere systemen, zoals PGO's. Een goede ontwikkeling, ook voor de huisarts. Zo krijg je meer vrijheid en zit je bijvoorbeeld minder vast aan het patiëntenportaal van je HIS. Wat ik wel enorm mis is de wetenschappelijke basis voor alles wat we doen. Wij gaan bijvoorbeeld werken met een nieuw KIS. Er is een eisenpakket opgesteld en we hebben een mooi verhaal gehoord over wat het kan en gaat doen. Maar in de praktijk blijkt pas wat het oplevert. En daar ben ik benieuwd naar. Levert het straks meer werk op of meer plezier?

Hoeveel tijd besteed ik aan het behandelen van het systeem in plaats van aan de patiënt? Waarom wordt hier geen onderzoek naar gedaan – de zorgverzekeraar zou dit toch ook interessant moeten vinden?'

Dijk van een Dorp

'Op dit moment haal ik veel energie uit het project Dijk van een Dorp. We kijken nu hoe we mensen in Spaarnedam op digitale manieren verbinding kunnen laten maken met zorg en welzijn. Toen mensen vanwege de corona-uitbraak minder makkelijk naar de praktijk konden komen, merkte ik dat beeldbellen een grote meerwaarde heeft ten opzichte van gewoon bellen.

Maar niet iedereen ziet dat zitten. Sommige mensen vinden het spannend, missen de vaardigheden of simpelweg de apparaten. Als je deze mensen toch over de streep trekt, zijn ze vaak blij verrast. We hebben met Dijk van een Dorp subsidie gekregen om iPads te kopen met een veilige internetverbinding. Vrijwilligers zorgen ervoor dat deze bij de juiste persoon belanden en helpen bij het opstarten en halen het apparaat later weer op. Je kunt de iPads inzetten voor een consult bij een zorgverlener, maar ook voor een gezellig koffiemoment. De komende tijd gaan we ontdekken wat kan en wat het oplevert.' ■